

Som det sidste vil jeg gerne nævne, at hvis man giver fri heroin, som dog er lægeordineret, så har man dermed en blåstempling af heroinen, så har samfundet accepteret, at man kan give heroin til en vis gruppe af narkomaner, og hvordan skal man så med god grund argumentere for, at det er et meget, meget farligt stof, og at de unge skal passe på? Man får en form for legalisering.

Og det allersidste, jeg vil sige, er, at som praktiserende læge har jeg måske en patient med leddegigt eller en patient med migræne, som jeg siger ikke kan få morfin eller anden kraftig smertestillende medicin, hvorimod narkomanen, som lige før har været inde hos mig, får det, han har behov for ved henblik på at have det godt psykisk og være fri for legemlige smerter. Hvordan kan migrænepatienten og leddegigtpatienten forstå dét?

Der er flere andre ting, men nu lyser den gule knap, så jeg vil holde nu.

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (FP):

Jeg kunne ikke lade være med at hæfte mig ved, at hr. Jørgen Winther sagde: Hvad nu hvis de, der har været narkomaner i 8 år, får lov til at komme med i forsøget og det viser sig, at det har positive resultater, skal man så sætte tidsgrænsen ned, så de, der har været det i 6 år, også skal være med? Og hvad nu hvis det også har positive resultater, skal man så blive ved med at sætte tidsgrænsen ned?

Ja, det skal man vel. Hvis en sådan ordning har en positiv effekt, bør man vel udvide ordningen, så den også får en positiv effekt for flere. Vel at mærke hvis man i ordet positiv lægger, at man får stabiliseret narkomanen, således at narkomanen kan komme over i en egentlig afvænnings. Men det kommer selvfølgelig an på, hvad man lægger i ordet positiv, men hvis noget er positivt, kan jeg ikke se, hvorfor man så skal begrænse det? Hvis noget er positivt, bør man vel udvide det i stedet for. Der synes jeg ikke hr. Jørgen Winthers argumentation holdt vand.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Jeg synes, hr. Jørgen Winther kom med et fredsommeligt indlæg – og det vil jeg godt kvittere for – og i øvrigt rejste nogle både relevante og væsentlige problemstillinger,

Den ene var: Hvis nu vi bevæger os ind på det her område, kan vi så stoppe, vil vi så ikke komme ud på en glidebane, som ikke har nogen ende?

Jeg synes, debatten bærer præg af to myter. Den ene myte er, at de her mennesker ikke får noget i forvejen, men det får de jo, og det vil også være hr. Jørgen Winther bekendt. De får bare et stof, der hedder metadon. De er altså ikke fri af stof. Vi diskuterer ikke, om nogle, der er fri af stof, skal have stof.

Med hensyn til den anden myte synes jeg, hr. Jørgen Winther skal overveje det, at hr. Jørgen Winther som læge formentlig også uddeler morfin til stærkt smerteplagede patienter. Man gør det til terminalpatienter i den sidste fase, og man gør det f.eks. også til mennesker med smertende ryglidelser. Har vi ikke kunnet styre dét? Har dét betydet, at vi har forladt jomfrueligheden, og at stofferne af den grund siver rundt i samfundet? For det kunne man jo formode, hvis hr. Jørgen Winther har ret i udsagnet om, at det her er en glidebane, som vi ikke kan standse.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Det er blevet nævnt her, at man ikke har kunnet nå de hårdest belastede narkomaner, men jeg synes, det er for nemt at slippe om ved det på den måde, for problemet er jo, at grunden til, at mange narkomaner ikke er nået via behandlingssystemet, er, at de ikke har kunnet komme ind i det. Peter Ege, som er formand for Lægeforeningens Misbrugsudvalg, skriver netop i Politiken i dag, at narkomaner står på venteliste i op til 9 måneder.

Så det er ikke, fordi man ikke har kunnet nå dem, og det er heller ikke, fordi man ikke har kunnet hjælpe dem, men man har simpelt hen ikke plads til dem. Der er kapacitetsmangel, og der er i det nuværende behandlingssystem så mange hindringer for i det hele taget at komme ind på behandlingsstederne.

Narkomanerne vil gerne, mange er motiverede, men der er ventelister, og der er hindringer i form af bureaukrati og alt muligt andet. Så de ting kan vi i hvert fald tage fat på først.

Hr. Jørgen Winther sagde, at vi ikke havde fundet de vises sten, og det har vi måske heller ikke, men der er så mange andre sten, som vi kan vende, inden vi går til det her forsøg.